

อุปกรณ์และวิธีการวิจัย

วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษา มีดังนี้

1. วัสดุและอุปกรณ์

- 1.1 หัวอ่านมหาลากที่มีขนาดเส้นรอบวงประมาณ 10 - 20 เซนติเมตร
- 1.2 กล้องจุลทรรศน์สองตาแบบสเตอริโอ (stereo microscope)
- 1.3 กล้องจุลทรรศน์ (microscope)
- 1.4 หลอดแก้วสำหรับใส่สารเคมีเพื่อการหยุดการพัฒนของเซลล์บริเวณปลายยอด (vial)
- 1.5 เครื่องฝานเนื้อเยื่อ (rotary microtome)
- 1.6 แผ่นความร้อน (hot plate)
- 1.7 ตู้อบ (hot air oven)
- 1.8 แผ่นสไลด์พร้อมที่ปิด (slide and cover slip)
- 1.9 ขวดแก้วสำหรับย้อมสี (staining jar)
- 1.10 ขวดแก้วสำหรับทดสอบอายุการใช้งานของช่อดอก
- 1.11 เครื่องวัดอุณหภูมิและความชื้น (thermohygrometer)
- 1.12 เครื่องชั่งไฟฟ้า (electrical balance)
- 1.13 เครื่องชั่งชนิดละเอียด (analytical balance)
- 1.14 วัสดุอื่นๆ ได้แก่มีดผ่าตัด เวอร์เนีย เข็γκ ไม้บรรทัด กระดาษสำหรับวาดรูป

2. สารเคมี

- 2.1 สารเคมีที่ใช้ศึกษาทางเนื้อเยื่อวิทยา (histology)
 - 2.1.1 xylol ของบริษัท Riedel-de Hean AG Seelze-Hanover, West Germany.

- 2.1.2 พาราพลาสท์ ของ บริษัท BHD Chemical Ltd., Poole, England.
- 2.1.3 สี haematoxylin ของบริษัท Hartman - Leddon Company, Phila, PA. Harleco U.S.A.
- 2.1.4 ethyl alcohol absolute ของบริษัท Gruppo Montedison Farmitalia Carloeba, S.P.A.
- 2.1.5 ethanol ของบริษัท Riedel-de Hean AG Seelze-Hanover, West Germany.
- 2.1.6 tertiary butyl alcohol ของบริษัท Gruppo Montedison Farmitalia Carloeba, S.P.A.
- 2.1.7 Canada balsam ของบริษัท Merck, E. Merck D-61 Darmstadt, West Germany.
- 2.1.8 FAA (formalin-aceto-alcohol) ประกอบด้วย
50 % ethyl alcohol	90 %
glacial acetic acid	5 %
formalin	5 %

2.2 สารเคมีที่ใช้สำหรับแช่ก้านดอก เพื่อการพัฒนาของช่อดอก มีดังนี้

2.2.1 น้ำกลั่น

2.2.2 น้ำตาลทราย (sucrose)

2.2.3 8 - hydroxyquinoline sulphate (8 - HQS) ของบริษัท

Ajax Chemical Ltd., Sydney-Melbourne, Australia.

3. การเตรียมตัวอย่าง สำหรับศึกษาการเริ่มกำเนิดและการพัฒนาของตาดอกและช่อดอกขณะที่อยู่ในหัว

ในการศึกษาครั้งนี้ได้นำหัวว่านมหาลาก ซึ่งปลูกเลี้ยงในสภาพธรรมชาติ ที่ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัด

เชียงใหม่ มาสัปดาห์ละ 10 หัว ทำการวัดเส้นผ่าศูนย์กลาง เส้นรอบวงของหัว นับจำนวนใบ และทำการแกะ (dissecting) กาบใบ (scale) ที่ประกอบขึ้นเป็นหัวออกทีละชั้นเพื่อสังเกต การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นระหว่างกาบใบแต่ละชั้น แกะกาบใบออกจนกระทั่งถึงชั้นของใบอ่อนที่ ฝัฒนายังไม่เต็มที (young unexpanded leaf) เมื่อหมดชั้นของใบอ่อนที่ฝัฒนายังไม่เต็มทีแล้ว นำไปศึกษาตัดกล้องสองตาแบบสเตอริโอ สัปดาห์ละหนึ่งครั้ง ครั้งละ 5 หัว อีก 5 หัว นำไป ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของเนื้อเยื่อบริเวณปลายยอด (shoot apex) ในระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงทางรูปพรรณสัณฐานโดยใช้วิธี paraffin embedding method โดยตรึงเนื้อเยื่อส่วนยอด ที่ต้องการศึกษาในน้ำยา FAA (formalin - aceto - alcohol) แล้วทำการ infiltrate โดยใช้ tertiary butyl alcohol ทำการฝานเนื้อเยื่อ โดยใช้เครื่องฝานเนื้อเยื่อแบบใช้ มือหมุน (rotary microtome) และย้อมสีด้วยวิธี haemotoxylin technique ดังบรรยาย ไว้โดย Johansen (1940)

4. การเตรียมสารละลายเคมีเพื่อการฝานของช่อดอกภายหลังตัดออกจากต้น

สารละลายเคมีที่ใช้ในการศึกษาการฝานของช่อดอกที่ตัดจากต้นแล้ว มีส่วน ผสมของ น้ำตาลทรายขาว และ 8 - HQS โดยมีน้ำกลั่นเป็นตัวทำละลาย ในสารละลายนี้มี ส่วนผสมของน้ำตาลทรายขาวต่างกัน 4 ระดับ คือ 2 5 10 และ 15 เปอร์เซ็นต์ และในสาร ละลายทุกระดับของน้ำตาล มีส่วนผสมของ 8 - HQS 300 ส่วนต่อล้านส่วน (สตล.)

ทำการชั่งน้ำตาลทรายขาว และ 8 - HQS ตามที่กำหนดในตารางที่ 1 เพื่อให้ ความเข้มข้นของสารละลายเคมีแต่ละสูตร เป็นไปตามที่วางแผนการทดลองไว้ นำสารแต่ละชนิด มาละลายในน้ำกลั่น ให้มีปริมาตรสุดท้าย 1,500 มิลลิลิตร ในทุกระดับความเข้มข้นของน้ำตาล

ตารางที่ 1 ปริมาณน้ำตาลทราย และ 8 - hydroxyquinoline sulphate (8-HQS) ที่ใช้ในสารละลายเคมีแต่ละระดับที่ปริมาตร 1,500 มิลลิลิตร

ความเข้มข้นของ น้ำตาลทราย (%)	ปริมาณน้ำตาลทราย ที่ใช้ (กรัม)	ปริมาณ 8 - HQS ที่ใช้ ที่ความเข้มข้น 300 สตล. (มิลลิกรัม)
2	30	450
5	75	450
10	150	450
15	225	450

5. วิธีการศึกษา

ทำการศึกษาโดยแยกออกเป็น 2 การทดลอง คือ

5.1. การทดลองที่ 1 ศึกษาการเริ่มกำเนิดและการพัฒนาของดอกและช่อดอก

ขณะที่อยู่ในหัว มีรายละเอียด ดังนี้

5.1.1 นิพจน์ทดลอง

นำหัวของว่านมหาลากที่ปลูกในสภาพธรรมชาติ โดยเป็นหัวที่ได้จากต้นที่ปลูกจากหัวที่ใช้เริ่มต้นที่มีขนาดเดียวกัน ซึ่งปลูกไว้ที่ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ สัปดาห์ละ 10 หัว มาศึกษาการเปลี่ยนแปลงรูปร่างพื้นฐาน ของปลายยอด (shoot apex) ภายใต้กล้องจุลทรรศน์สองตาแบบสเตอริโอ

5.1.2 วิธีการ

การทดลองนี้เป็นการศึกษาโดยวิธีการสังเกตการเปลี่ยนแปลงรูปร่าง

สัณฐานของปลายยอดของว่านมหาลาก สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ตั้งแต่วันที่ 2 กรกฎาคม 2529 ไปจนกระทั่งถึงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2530 โดยเริ่มแรกจะทำการวัดเส้นผ่าศูนย์กลาง และเส้นรอบวงของหัว ความยาวใบ นับจำนวนใบจริงที่ปรากฏในขณะนั้นและจำนวนหัวย่อย เมื่อวัดเสร็จจึงใช้มีดผ่าตัดแกะกาบใบ ที่ประกบกันขึ้นเป็นหัวออกทีละชั้น เพื่อสังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นระหว่างกาบใบแต่ละชั้น แกะกาบใบออกจนกระทั่งถึงชั้นของใบอ่อน ที่พัฒนายังไม่เต็มที่แล้วนำไปศึกษาใต้กล้องจุลทรรศน์สองตาแบบสเตอริโอ โดยแกะใบอ่อนที่พัฒนายังไม่เต็มที่ออกหมดด้วยมีดที่มีความบางและคม ซึ่งทำได้โดยการตัดใบมีดโกนเป็นชิ้นเล็ก ๆ ยึดเข้ากับด้ามเข็มเย็บ เมื่อถึงชั้นของจุดกำเนิดใบเห็นบริเวณปลายยอด จึงวัดเส้นผ่าศูนย์กลางของปลายยอดตรงฐานที่อยู่ระหว่างโคนจุดกำเนิดใบ วาดรูปปลายเส้นแสดงลักษณะของปลายยอด ตั้งแต่เริ่มทำการศึกษาไปจนกระทั่งมีการเปลี่ยนแปลง จากระยะการเจริญเติบโตทางใบ ไปเป็นระยะของการเจริญพันธุ์ และพัฒนาไปเป็นช่อดอกที่สมบูรณ์อยู่ในหัว ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาทางเนื้อเยื่อวิทยาในระยะเริ่มมีการเปลี่ยนแปลง ทางรูปพรรณสัณฐานของบริเวณปลายยอด โดยนำเอาหัวว่านมหาลากที่แกะกาบใบขึ้นนอกหัวออก จนเหลือใบอ่อนที่พัฒนายังไม่เต็มที่ชั้นในสุด ตัดเอาส่วนของยอดและส่วนของ basal plate ซึ่งมีใบอ่อนที่พัฒนายังไม่เต็มที่ติดอยู่ ให้เป็นรูปสี่เหลี่ยมหนา 2 - 5 มิลลิเมตร แล้วทำการเตรียมเนื้อเยื่อเพื่อศึกษาทางเนื้อเยื่อวิทยา โดยใช้ paraffin embedding technique โดยวิธีของ Johansen (1940) แล้วนำไปผ่านเป็นชิ้นบางๆ ทั้งผ่านตามยาว และผ่านตามขวาง ให้ชิ้นผ่านมีความหนา 0.08 - 0.10 มิลลิเมตร โดยใช้เครื่องผ่านชิ้นเนื้อเยื่อ แล้วนำชิ้นเนื้อเยื่อที่ได้ไปย้อมสีเพื่อตรวจการเปลี่ยนแปลงของเนื้อเยื่อ ในขณะที่มีการเปลี่ยนแปลงทางรูปพรรณสัณฐานของบริเวณปลายยอด

5.1.3 การบันทึกผล

แต่ละครั้งของการศึกษาได้บันทึกข้อมูลต่างๆ ดังนี้

- 5.1.3.1 เส้นผ่าศูนย์กลางของหัวบริเวณที่กว้างที่สุด
- 5.1.3.2 เส้นรอบวงของหัวบริเวณที่กว้างที่สุด
- 5.1.3.3 จำนวนใบที่คลี่เต็มที่แล้ว
- 5.1.3.4 ความยาวของใบจาก basal plate ถึงปลายใบ

5.1.3.5 เส้นผ่าศูนย์กลางของปลายยอดวัดที่บริ เวณฐาน
ที่อยู่ระหว่างโคนจุดกำเนิดใบ

5.1.3.6 เวลาที่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลง

5.1.3.7 ระยะเวลาที่ใช้สำหรับการพัฒนาช่อดอกภายใน
หัว นับจากเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงของปลายยอด

5.1.3.8 วาดรูปปลายเส้นแสดงลักษณะของปลายยอด
ประกอบการบันทึกข้อมูลของการเปลี่ยนแปลง
ของปลายยอด

5.1.3.9 ถ่ายภาพเพื่อแสดงลักษณะต่างๆ

5.2 การทดลองที่ 2 การศึกษาการพัฒนาของช่อดอกภายหลังการตัดจาก
ต้น ในระยะการพัฒนาดังต่อไปนี้ของดอกย่อยในช่อดอก

5.2.1 พืชทดลอง

ช่อดอกของว่านมหาลากที่ได้จากการปลูกในสภาพธรรมชาติ
ที่มีระยะการพัฒนาดังต่อไปนี้ของดอกย่อยในช่อดอก 3 ระยะ คือ

ระยะพัฒนาที่ 1 ดอกย่อยทุกดอกยังคงเป็นดอกตูม

ระยะพัฒนาที่ 2 ดอกย่อยในช่อดอกบานเพียง 2 ดอก

ระยะพัฒนาที่ 3 ดอกย่อยในช่อดอกบานได้ 4 ดอก

5.2.2 วิธีการ

การศึกษาการพัฒนาของช่อดอกภายหลังการตัดจากต้น ใน
ระยะที่ดอกย่อยในช่อดอกนั้นมีพัฒนาที่ต่างกัน ทำโดยการนำช่อดอกของว่านมหาลากที่มีระยะ
การบานของดอกย่อยในช่อดอกต่างกัน มาแช่โคนก้านในขวดแก้วไว้ในห้องปฏิบัติการ ภาควิชา
พืชสวน คณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม 2530 ถึงวันที่ 11
เมษายน 2530 โดยทำการตัดก้านให้ยาวประมาณ 50 เซนติเมตร แล้วนำไปแช่น้ำหนักสด
ก่อนที่จะนำไปแช่สารละลายเคมี ที่มีส่วนผสมของน้ำตาลทราย 4 ระดับความเข้มข้น คือ 2 5
10 และ 15 เปอร์เซ็นต์ และ 8 - HQS 300 ส่วนต่อล้าน เป็นสารยับยั้งการเจริญของ
เชื้อจุลินทรีย์ที่จะมีผลทำให้ก้านของช่อดอกเน่า โดยมีระเบียบวิธีการวิจัย ดังนี้ คือ ทำการวาง

แผนการทดลองแบบทดลองสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Design) โดยจัดสิ่งทดลองแบบแฟกทอเรียล (factorial) จำนวน $3 \times 5 = 15$ กรรมวิธี โดยแต่ละกรรมวิธีมี 10 ซ้ำ ซ้ำละ 1 = ซ่อดอก

- กรรมวิธีที่ 1 ซ่อดอกระยะพัฒนาที่ 1 แซ่ในน้ำกลั่น
- กรรมวิธีที่ 2 ซ่อดอกระยะพัฒนาที่ 1 แซ่ในสารละลายที่มีน้ำตาลทราย 2 % ผสมกับ 8 - HQS 300 ส่วนต่อล้าน
- กรรมวิธีที่ 3 ซ่อดอกระยะพัฒนาที่ 1 แซ่ในสารละลายที่มีน้ำตาลทราย 5 % ผสมกับ 8 - HQS 300 ส่วนต่อล้าน
- กรรมวิธีที่ 4 ซ่อดอกระยะพัฒนาที่ 1 แซ่ในสารละลายที่มีน้ำตาลทราย 10 % ผสมกับ 8 - HQS 300 ส่วนต่อล้าน
- กรรมวิธีที่ 5 ซ่อดอกระยะพัฒนาที่ 1 แซ่ในสารละลายที่มีน้ำตาลทราย 15 % ผสมกับ 8 - HQS 300 ส่วนต่อล้าน
- กรรมวิธีที่ 6 ซ่อดอกระยะพัฒนาที่ 2 แซ่ในน้ำกลั่น
- กรรมวิธีที่ 7 ซ่อดอกระยะพัฒนาที่ 2 แซ่ในสารละลายที่มีน้ำตาลทราย 2 % ผสมกับ 8-HQS 300 ส่วนต่อล้าน
- กรรมวิธีที่ 8 ซ่อดอกระยะพัฒนาที่ 2 แซ่ในสารละลายที่มีน้ำตาลทราย 5 % ผสมกับ 8-HQS 300 ส่วนต่อล้าน
- กรรมวิธีที่ 9 ซ่อดอกระยะพัฒนาที่ 2 แซ่ในสารละลายที่มีน้ำตาลทราย 10% ผสมกับ 8-HQS 300 ส่วนต่อล้าน

กรรมวิธีที่ 10 ซ่อดอกกระยะพัฒนาที่ 2 แช้ในสารละลายที่มี
น้ำตาลทราย 15% ผสมกับ 8-HQS 300 ส่วน
ต่อล้าน

กรรมวิธีที่ 11 ซ่อดอกกระยะพัฒนาที่ 3 แช้ในน้ำกลั่น

กรรมวิธีที่ 12 ซ่อดอกกระยะพัฒนาที่ 3 แช้ในสารละลายที่มี
น้ำตาลทราย 2 % ผสมกับ 8-HQS 300 ส่วน
ต่อล้าน

กรรมวิธีที่ 13 ซ่อดอกกระยะพัฒนาที่ 3 แช้ในสารละลายที่มี
น้ำตาลทราย 5 % ผสมกับ 8-HQS 300 ส่วน
ต่อล้าน

กรรมวิธีที่ 14 ซ่อดอกกระยะพัฒนาที่ 3 แช้ในสารละลายที่มี
น้ำตาลทราย 10% ผสมกับ 8-HQS 300 ส่วน
ต่อล้าน

กรรมวิธีที่ 15 ซ่อดอกกระยะพัฒนาที่ 3 แช้ในสารละลายที่มี
น้ำตาลทราย 15% ผสมกับ 8-HQS 300 ส่วน
ต่อล้าน

5.2.3 การบันทึกผล

5.2.3.1 ซั่งน้ำหนักสดของซ่อดอกก่อนการทดลอง และ

ทุกๆ 2 วันในระหว่างทำการทดลอง

5.2.3.2 บันทึกจำนวนดอกทั้งหมดในซ่อเมื่อเริ่มทำการ

ทดลอง

5.2.3.3 บันทึกจำนวนดอกบานในแต่ละวัน

5.2.3.4 บันทึกจำนวนดอกร่วง

5.2.3.5 สังเกตการเปลี่ยนแปลงของสีดอกระหว่าง

การทดลอง

5.2.3.6 บันทึกจำนวนดอกบานต่อซ่อ

5.2.3.7 บันทึกอายุการปักแจกัน